

IN MEMORIAM

Pierre Thomas (1949 – 2016)

In de nacht van dinsdag 4 juli 2016 is Pierre Thomas overleden. 's Ochtends had ik nog met hem afgesproken om donderdags te gaan wandelen. Het is er niet meer van gekomen. Dat wandelen deden we al zo'n zes jaar, elke week. De ene keer in de Eifel en de andere keer in de Ardennen of het Maasdal. Pierre vond Zuid-Limburg een geweldige plek om te wonen, met drie grote natuurgebieden op dagafstand. Pierre wist er veel van: de routes langs de mooiste gebieden, de zeldzaamste planten, de insecten, de mossen, de vogels, maar ook de cultuurhistorie. Het meest opmerkelijke was zijn fenomenale geheugen.

Eenmaal ergens geweest wist Pierre de weg en kende hij de bijzonderheden.

Ook in het Genootschap is Pierre bijzonder actief geweest. In de jaren negentig als bestuurslid van het NHGL en rond de eeuwwisseling als medewerker van de Stichting de Lierelai. Ook was hij lange tijd lid van de coördinatiegroep van de Plantenstudiegroep en was hij voorzitter van de Kring Heerlen. Gedurende zijn bestuurslidmaatschap heeft hij mede vormgegeven aan de huidige status van het NHGL: financieel gezond en wetenschappelijk verantwoord. Dat laatste mag ook worden verwacht van een in Leiden afgestuurd bioloog. Zijn specialiteit waren de zaagwespen (*Tenthredinidae*, *Proctotrupidae*, *Dia-*

FOTO: ANNEKE LOGESTER

priidae). Op dat gebied was hij wereldwijd een erkend specialist.

Toch is het leven van Pierre niet altijd over rozen gegaan. Rond de eeuwwisseling kreeg zijn leven te maken met een depressie, overspoeld met alcohol. Pierre nam zelf de stap naar opname in een kliniek en dit vormde het keerpunt. Hij pakte de kans en had de kracht om te ontsnappen aan de drank. Langzaam kwam zijn leven weer op de rails en werd Pierre weer de oude. De aimabele, ietwat conservatieve man, die we graag zagen en waarmee het goed toen was. Ietwat streng in gedachtegoed, maar niet

wereldvreemd en uiterlijk altijd een heer. Kenmerkend waren zijn wandelschoenen, zijn jasje, hoed, stok en zijn altijd parate insectenvangnet.

Pierre gaf de laatste jaren biologieles op verschillende scholen. Na zijn pensionering werkte hij op het Natuurhistorisch Museum in Maastricht als vrijwilliger aan zijn zaagwespen met als focus de priemwespjes. Met altijd een vast punt op woensdag: in onze Euregio samen de natuur verkennen en daarvan genieten. De seizoenen bepaalden de regelmaat. Nu ben je er niet meer bij. Wij blijven gaan. Pierre bedankt.

Reinier Akkermans